жовтень 2006
October 2006

ПРОМІНЬ

Promin

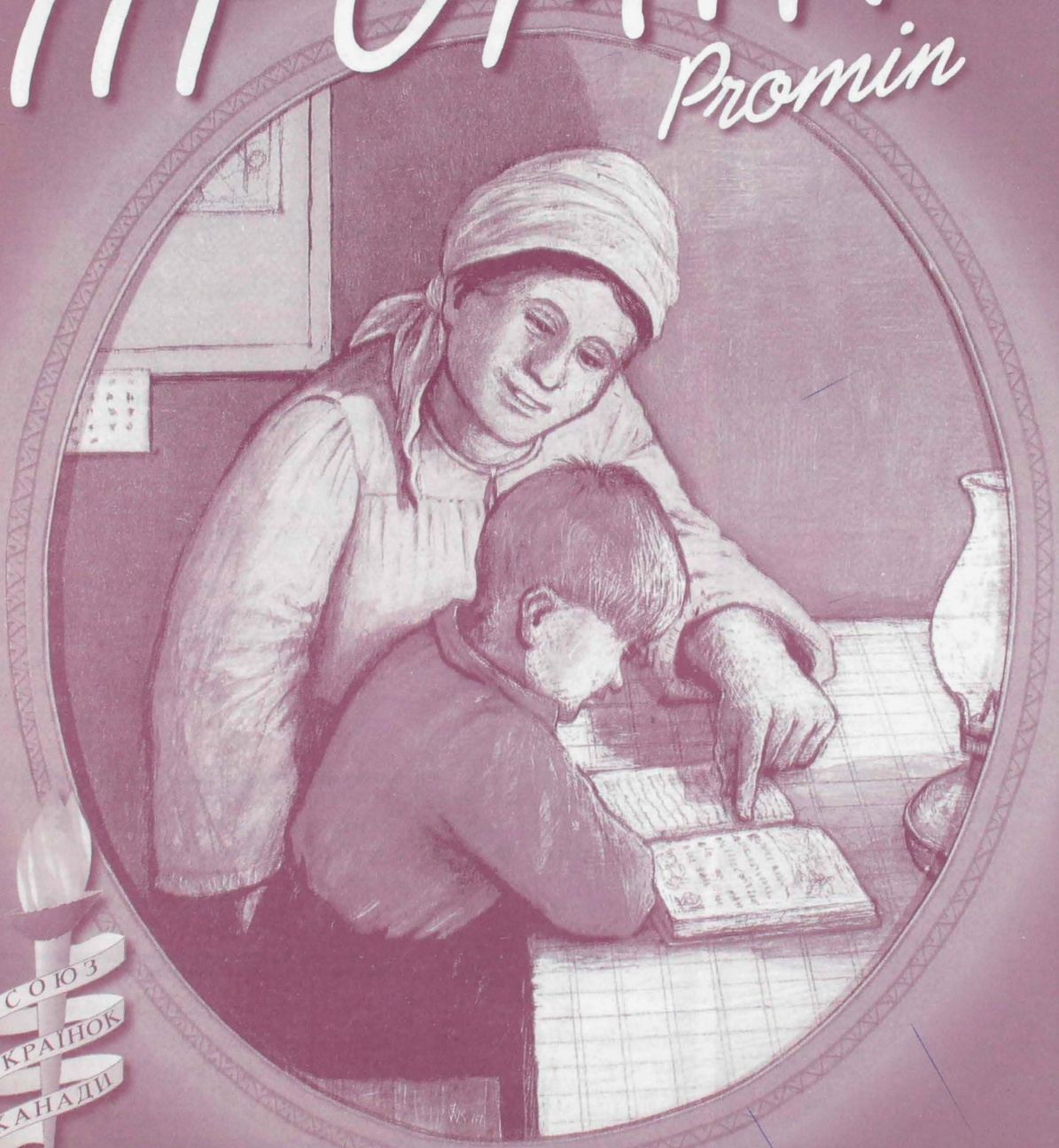

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXVI ЖОВТЕНЬ Ч.9
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеновія Саковська
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Іванна Дженис
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXVI OCTOBER No.9

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zenovia Sakowsky
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Joana Janis
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

Зміст Contents

Свято Книжки ..... 2 ..... Celebrating Literature
Вісті з централі ..... 8 ..... News from the National Office
Поезія ..... 10 ..... Поезія
Нашим найменшим ..... 12 ..... For Our Children
Громадська хроніка ..... 14 ..... Community Events
Квіти незабутнім ..... 28 ..... In Memoriam
Куховарські приписи ..... 30 ..... Recipes

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580
(logo from http:/www.canadianheritage.gc.ca/logos)
Canada

Front Cover

TEACHING
UKRAINIAN
Painting by
William Kurelek

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
11024-82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada T6G 0T2
Telephone: 780-467-2578 Fax: 780-467-1412
bosakows@telusplanet.net

Редакційна Editorial

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

В місяці жовтні, коли відзначуємо Свято Книжки звернім особливу увагу на жіночий рух і рівночасно на вклад жіноцтва в літературну скарбницю нашого народу.

Із залишків довголітніх пересудів меншевартість жінки, літературні праці виконанні талановитими жінками були неоціненні і легковаженні та дискредитованні як "цікаві і забавні дурнички". В дійсності прокрадалися в ділдянку духової творчости довгими століттями.

І помимо різних труднощів, які жінки переносили в різних життєвих відтинках сьогодні маємо золотий скарб жіночої літератури, який одночасно приносять нам радість і печаль. В їх словах знаходимо їх страждання, їх жалі, їх боротьбу за волю народу, їх жіночу ніжність і їх життєву радість.

Які ми багаті словом цих надзвичайних, розумнмих, далекоглядних жінок, які дали наступним поколінням приклад до наслідування.

Не можна було б уявити собі українську літературу без вкладу таких визначних писменниць як Леся Українка, Ольга Кобилянська, Олена Теліга, Марія Маркович і багато більше тодішніх і сучасних героїнь пера.

Тарас Шевченко, апостол нового життя і нових ідей волі, в своїх творах виявив велику надію на жінку такими словами:

"І ти слова його живії
Вживую душу прийняла,
І на торжища і чертоги
Живого, Істинного Бога
Ти слово правди понесла."

Ярися Сушко

While the internet and digital media can be useful tools, I am grateful that we continue to celebrate the value of literature, particularly the literature which forms the foundation of our heritage. Modern technology allows us to read just about any author 'on line', but to me, there is nothing like the feel of a book in hand, portable and reliable, a comforting friend in times of distress, a companion who both teaches and entertains, no matter where we are. Office waiting rooms, subway cars, sunny parks in summer - all places (among countless others) where a book can keep us company.

Oscar Wilde wrote, "It is what you read when you don't have to that determines what you will be when you can't help it." There are those books that we simply cannot put down until we have read the last page, the ones that keep us awake late into the night because the words on their pages come alive in our mind's eye. We have seen this power of the printed word demonstrated over the course of history. Since the dawn of time, many have suffered imprisonment, persecution, death - all because someone feared the printed word. Some of our own brothers and sisters in Ukraine have not been spared such fate, and it is to them that we pay tribute in this month's Promin, as we celebrate the literature that helps to keep our heritage alive.

Happy reading!

Оксана

Свято Книжки

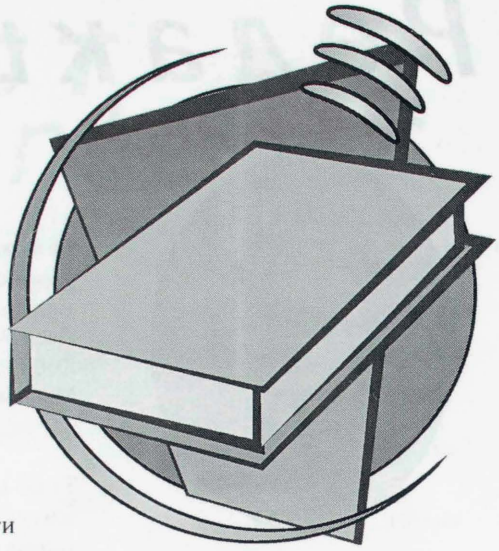

Книжка - Духова Зброя

від „Прапори Духа - Життя і творчість О. Теліги" (видавництво СУРМА, на чужині 1947, в п'ятиліття геройської смерти поетки - революціонерки)

У Лесі Українки в її драматичній поемі «Бояриня» така сцена: В сімнадцятому віці, за часів великої руїни, коли Україна весь час займалася пожежею повстань, в короткій перерві між цима пожежами, в одну з небагатьох спокійних годин, у домі старого козака Перебитного стикаються два яскраві типи тодішньої молоді: один з них Іван Перебитний, для якого символом визволення є тільки меч схоплений у власну руку, а другий, такий же молодий українець, але вже царський боярин Степан, що більш всього на світі боїться леза цього меча, з присохлою до нього кровю, а ліпше майбутнє своєї батьківщини бачить лише в силі розумного розсудливого слова.

Іван і Степан, люди однієї нації і одного покоління, відразу при першій зустрічі зударяються один з другим, мов представники двох ріжних світів. Слово і меч схрещуються у них як дві ворожі зброї, що в жадному разі не хочуть змагатися побіч, лише проти себе.

«Невже ж мушкет і шабля мають більше сили та честі ніж перо та щире слово. Ні, учено мене так.» Вигукує з найбільшим переконанням лагідний - книжник Степан.

І з таким же твердим переконанням, і ще більшою погодою кидає йому у відповідь Іван, що «Це в Києві ченці навчають такого!»

Зударившись на коротку хвилину з собою ці два світи не йдуть далі поруч, а розминаються: Степан покірний голосові лагідних слів, які тільки охоче вичитує з улюблених книжок, їде в Москву, служити чужому цареві і тягне за собою ще одну українську душу - свою жінку.

Іван - вірний наказу своєї крови, кидаєтьсяя з одного змагання в друге і певно гине в рядах зменшених тими людьми, яким слово вирвало з рук - меча.

І чи ж може бути дивним, що і пізніше люди чину, люди типу войовничого Івана, почали ставитися з погордою і недовіррям до слова, до тих клятих книжок, що мав найгірший ворог, або зрадливий союзник, своїм облесливим фантастичним туманом відтягли піймані собою душі від зброї, від боротьби за батьківщину, у якусь невідому порожнечу. Зрадливим видавалося їм це слово, що ще так недавно у героїчних творах княжої доби, у блискучих козацьких літописах, підтримувало силу зброї, вказувало дорогу до боротьби, а тепер - самозакохане і певне своєї власної сили хотіло бути не помічником чину, навіть не рівним коло нього, лише самостійним володарем, найбільшим приятелем холодного міркування?

А все ж сила і такого слова була великою. Молодь, задивлена у книжку, вірючи магнетичному чарові прекрасних речень ішла нераз шляхами Боярина Степана - служити чужим царям.

Сміливі ж наступники, не приєднаного, войовничого Івана з

безсилою люттю кляли, дивлючися на ржавіючу зброю, до якої жадне гаряче, бунтівниче слово не штовхало тисяч жадібних рук. Мертвим у безвісті блукало слово не сперте на тягар меча, мертвою лежала зброя, не окрилена рухом - слова. І власно підчас цієї ворожнечі між словом і зброєю, стало в захист меча - друге, інше слово.

Воно виповзло з далекої народньої творчости, стрілою вирвалося з героїчних літописів, і спершися на віднайденій зброї залунало голосно в поезії Шевченка. І перемогло, як перемогло все, що йшло з мечем в руках. Що правда, перемогло не відразу. Ще протягом більшої половини 18-го століття лагідні нащадки молодого боярина старалися розтиснути пястуки, що під впливом Шевченківського слова - затиснулися. Нащадки царського боярина хотіли закидати свою батьківщини - байдуже якими.

Їм все одно було, що саме втисне їхне слово замість зброї в тисячі рук: плуг, молот, перо, чи дар - переможцеві. І ті книжки теж нараз були духовою зброєю, лише зброєю на користь нашого ворога.

Та все ж, Шевченкінвський меч, прорізавши майже порожнечу кількох десятиліть, зрештою знайшов аж дві руки, що міцно його стиснули: Франка і Лесі Українки.

Франко зрозумів добре яку печать кладе слово на душу цілої нації, і ту свою націю хотів він бачити нацією героїв. Його войовничий князь з «Мойсея» готує, кличе всіх своїх до боротьби так, що здається за хвилину «гирл сто тисяч цей клич повторить і з номадів лінивих ця мить - люд героїв сотворить». І таким кличем хотів Франко зробити своє слово, свою духову зброю.

Ще більш послідовною, у кожному своїому творі є Леся Українка. Устами кожного зі своїх героїв закликає вона, навертає вона злагіднілих людей до боротьби. Навіть арфу в руках мистця - грека Антея обертає вона у зброю, коли треба влучити нею в жінку, що прийшла віддавати свій талант - переможцеві римлянинові.

Останнє покоління письменних людей вже 20-го віку, під впливом своїх великих попередників і під впливом своєї войовничої доби, ще більш загострено відчули поравдиве і найбільше завданні слова: стати тут же, близько коло зброї. І з нею і для неї. Стараючися наставити в один бік цих два нераз так ворожих леза. Виразом чого була навіть назва збірки одного з найвизначніших представників нашої сучасної поезії - Євгена Маланюка «Стилєт і Стилос».

Отже хай в наші часи, часи великої руїни всього старого світогляду, і рівночасно відродження творчої української духовости, не буде в нашій дійсності ані одного войовничого революціонера Івана, що легковажив би силу слова, яке стоїть на сторожі зброї. І хай не буде ні одного освіченого книжника-боярина, якому книжка заступила дорогу до зброї.

Книжка - духова зброя - сміливо стає поруч зброї військової. Але кидаючи це гасло, називаючи книжку духовою зброєю, мусимо пам'ятати, що з нею як і з правдивою зброєю треба поводитися обережно. В непевних, недосвідчених руках вона може скалічити, або й знищити не ворога, а її власника.

Коли трамаємо цю зброю так, що вона цілить безпомилково, можемо бути певні.

Приспішуємо свій марш і наближуємо час останньої перемоги.

> *If the riches of the Indies,*
> *or the crowns of all the kingdom*
> *of Europe, were laid at my feet*
> *in exchange for my love of reading,*
> *I would spurn them all.*
>
> *- Ralph Waldo Emerson -*

Ukrainian Literature

Ukrainian literature has been chronologically divided into three periods: the old (eleventh to fourteenth centuries), the middle (fifteen to eighteenth centuries), and the new (since the eighteenth century).

The Old Period

Among the first works written were the liturgical Ostromyr's Gospel (1056-57) and the secular Prince Sviatoslav's Collections (1073-76). After the acceptance of Christianity in 988 church literature dominated, and sermons, theological and philosophical works flourished in Ukraine. Secular narratives, adapted into Slavic with Ukrainian features, also appeared very early, as well as accounts of the lives of locally distinguished men.

The Tale of Bygone Years is a fine example of the chronicles written by local authors. The Kievan Chronicle (1111 to 1200) is full of turbulent events which reflect the struggles against the Asian invaders. The Galician-Volynian Chronicle (1201 to 1291), permeated with the Ukrainian vernacular, contains some beautiful tales, such as "Yevshan-grass."

Also worthy of praise is the Instruction of Prince V. Monamakh (1053-1125), intended for his children. The highest achievement of the old period, however, was undoubtedly The Tale of Ihor's Campaign (1187). The defeat of Prince Ihor's armies in the battle with the Polovtsians, an Asian tribe, gave the unknown author a theme for the masterpiece.

The Middle Period

The literature of the middle period can be grouped into the following genres: (a) varied verses, (b) polemic epistles, (c) dramatic literature, (d) oratorical and religious prose, and (e) chronicles.

The oldest Ukrainian poem written in the vernacular was authored in 1575 by Yan Zhoravnytskyi, while other poetry was published as early as 1581. The colourful balad Kozak i Kulyna (1625) describes the life of the Zaporozhian Kozaks, military defenders of Ukraine. K. Sakovych wrote Verses (1622) in a Baroque style, in which he eulogized Hetman P. Konashevych-Sahaidachnyi.

There were many spiritual verses as well. Christmas poems by P. Berynda and verses by D. Tuptalo are good examples of religious poetry, while The Invaluable Pearl (1646) by K. T. Stavrovetskyi serves as an example of didactic verse. Several fine poems have even been attributed to Hetman I. Mazepa.

Ukrainian folklore has flourished since time immemorial. Fairy tales, dumas, and songs reflect the life of the people. In their spirit, Marusia Churai in the seventeenth century composed beautiful songs which are popular even today. Among poets who produced Baroque "figure verses," I. Velychkovskyi distinguished himself. K. Zynoviiv, in contrast, wrote realistic poems about peasants and craftsmen in a vivid vernacular. Philosopher H. Skovoroda's The Garden of Heavenly Songs (written in the second half of the eighteenth century) is regarded as the highest achievement of Ukrainian poetry in the middle period.

The spreading of Catholicism sparked the extensive polemical literature in Ukrainian. Among the published Orthodox epistles, often of scholarly character, the works of considerable merit should be mentioned: The Key to the Kingdom of Heaven (1587) by Herasym Smotrytskyi; *Booklet* (1598) by I. Vyshenskyi, the most distinguished polemicist with a great talent; and *Lament* (1610) by Meleti Smotrytskyi. Smotrytskyi's famous grammar (1619), together with P. Berynda's dictionary (1627), aided the development of Ukrainian philology.

It is known that some dramatic works were staged in Ukraine in the sixteenth century, but the earliest plays which have come down to us are brief interludes written in the vernacular sometime before 1619. Among religious plays, the most noteworthy are The Meditations on The Passion of Christ (1631) by I. Volkovych, and Alexis, the Man of God (1673), a realistic drama by an unknown author. Historical drama is represented by T. Prokopovych, whose Vladymyr (staged in 1705) praised Christianity. In The Mercy of God (staged in 1728), by an unknown playwright, the creator of

the Ukrainian Kozak State, Hetman B. Khmelnytskyi, is duly glorified.

Translations of the Holy Scriptures were spread throughout Ukraine. As early as the 1460's S. Dropan operated a print shop in Lviv. I. Fedorovych published Apostle (1574) in Lviv and the complete text of the Bible (1581) in Ostrih.

Among treatises, The Mirror of Theology (1618) by K. T. Stravrovetskyi and Anthologion (1638) by Metropolitan P. Mohyla showed philosophical approaches to theology. Church-oratorical prose was well represented by I. Haliatovskyi, whose sermons and religious stories were reprinted in many editions. Similarly, L. Baranovych gained popularity with his Spiritual Sword (1666). The Lives of Saints by D. Tuptalo became a best-seller; religious in character, the prose often shifted to secular themes. Boccacio's Decamerone inspired a versified Ukrainian adaptation.

After the seventeenth century chronicles appeared which reflected the formation of the national identity of Ukrainians. Hetman B. Khmelnytskyi's liberation of Ukraine is depicted in The Chronicle of the Eye-witness (1702), and in works by H. Hrabianka (1710) and S. Velychko (1720).

Ukrainian literature of the middle period, abundant in genres and styles, played a great role in the cultural life of the country.

The New Period

The new period of Ukrainian literature commenced with the emergence of many poems exclusively in the vernacular. I. Kotliarevskyi summed up these tendencies in his travesty of Virgil's Aeneid. Thanks to him, a new literary medium of expression developed, and his Eneida (1798) and Natalka Poltavka (1817) became milestones in Ukrainian literature. As to the vernacular, H. Kvitka-Osnovianenko accomplished in his prose, during the 1830's, what Kotliarevskyi had done earlier in his poetry and drama. They both enhanced the sympathetic approach towards the simple man.

The appearance of the Kobza-Player (1840) and The Insurgents (1841) by T. Shevchenko signified that the new Ukrainian literature had developed to the extent that it had become an international factor. Shevchenko's poems, burning with the ideas of liberty, as well as his artistic achievements, were of unprecedented high quality. Romanticist P. Kulish, Shevchenko's contemporary, distinguished himself with his novel The Black Council (1857).

The second half of the nineteenth century was a time of realism in Ukrainian prose. Writers Marko Vovchok, I. Nechui-Levytskyi, P. Myrnyi, I. Franko, and M. Kotsiubynskyi pictured a wide panorama of life in Ukraine. Following the same trend were the three outstanding playwrights, M. Starytskyi, M. Kropyvnytskyi, and the greatest among them, I. Karpenko-Karyi. Revolutionary motifs showed up in the poety of I. Franko, P. Hrabovskyi, and L. Ukrainka; impressionism emerged in the stories by V. Stefanyk, M.Kotsiubynskyi, V. Vynnychenko, and O. Kobylianska; and symbolism found its Ukrainian exponents in D. Zahul and P. Tychyna.

There appeared aroud 1920 a strong group of neoclassicists, among whom M. Zerov and M. Rylskyi were most prominent. Neoromanticism expanded even during the 1920's; Y. Yanovskyi dominated in prose, V. Sosiura and M. Bazhan in poetry. Among the Ukrainian émigrés between the two world wars, Y. Malaniuk, heading the group of nationalistic authors, launched an epoch with the ideas of voluntarism in his energetic poems. Among the writers of realism, V. Pidmohylnyi contributed with his novels, picturing a new generation of Ukrainians. Keeping pace with the rebirth, drama and theatre in Ukraine also sought new avenues. Expressionist M. Kulish achieved both popularity and controversy with his plays.

The literary renaissance of the 1920's with its search for novelty in expression and significance in ideas, was halted in the 1930's. Moscow gave the signal for total subordination of the Ukrainians striving for cultural and political independence. The measures of destruction were drastic and inhuman. Some 250 Ukrainian writers, scholars, and linguists were either imprisoned and executed or exiled, and disappeared without a trace.

Along with the genocide committed by Moscow against the Ukrainian nation, the only "method" permitted was socialist realism. Defined vaguely, it did nothing to contribute to the development of Ukrainian literature. Therefore, as soon as a thaw began in the 1950's, there appeared a generation of young poets and writers. Courageous men, like V. Symonenko, V. Chornovil, I. Dziuka and V. Moroz, sought equal rights for Ukrainians in the multi-lingual Soviet literature. This movement was halted in the late 1960's by renewed persecutions, arrests and secret trials ofdissenting Ukrainian authors.

Ukrainian literature, which is over 900 years old, is among the richest literatures in the world. The works of the three dominating giants, Taras Shevchenko, Ivan Franiko and Lesia Ukrainka, have greatly contributed to the spiritual formation of the modern Ukrainian nation.

⌘

Місяць жовтень призначений як місяць КНИЖКИ.
Отож пропонуємо Вам наступні оповідання із цікавих книжок.

Ой, високо ж строчма летіти!

автор
Микола Понеділок
із книжки
"Смішні сльозини"

У літаку мені притримали найвигідніше місце. Усівся я, перехристився, охорнним паском обперезався і чекаю, коли ця металева крилата озія у небо здійметься. А боюся - словами не передати! Тільки показувати свій страх не хочу - отож, на людей ману пускаю: буцімто без жадної турботи гризу цукерок і стюардеці при нагоді кисло посміхаюся.

Нарешті - загуло, потрусило-потермосило трохи і знялося в гору. Заплющую очі, силкуюся заснути - та це там! - і мулько якось спати, і коротко, і нема де правди діти, страшно, і сонце, схоже на повне відро срібла живого, міріядами крапель іскрявих розсипається та зазирає мені в очі. Хіба можна заснути?

Коли ж бо - ні з сього, ні з того - сутеніє, сутеніє . . . Замурзані хмари все більше й більше доторкають, ніби лижуть, сонце, аж врешті взяли його та й зовсім затягнули в свою сірезну пельку. І відразу наче вечірні примерки настали, наче юга на літак насунула. Дивлюся лячно крізь віконце - хоч калавур кричи! - анічогісінько не видно. Сльота молочна, непроглядна звідусіль, як саваном, геть чисто обгорнула. "Оце тобі той чорний кіт!" - блиснуло в голові, і я не зчувся, як ще не пережована цукерка проскочила мені у горло. З болем її я проковтнув . . .

Коли це незабаром надворі зовсім темно стало. Поглинув морок землю, оповив небо. Сиджу я й потерпаю. А літак тремтить, тріщить, і мені здається, що все чисто якраз тріскається піді мною. А у віконечко краплі дощу січуть, так січуть, ніби то самі нечисті горохом у бобон і гамселять і по-сатанинськи вибивають. І відчуваю я, що літак уже в повітрі неначе витанцьовує. Ну, міркую, отак танцюватиме і танцюватиме - аж поки не брязне носом об землю чи в море, - у саму пащу ненажерливим акулам.

Такі понурі сную думки та й оглядаюся. Може з облич вгадаю, кому тут, окрім мене, також душа сховалася в п'яти. Роздивляюся. Коли - чи ба! - біля мене стюардеса зупиняється. І - подумайте! - вона ще має силу безжурно посміхатися. "О, сили небесні, - мигнуло мені в душі, - і в неї снаги хватє у таку чорну хвилину перелету нашого смішечки справляти!"

- Панночко, - тамуючи пострах, нерішуче звертаюся до неї, - як високо ми над землею?

- Вісімнадцять тисяч.

О, думаю, і високо ж ! Як розколеться літак - ой із великої височини доведеться сторчма шугати.

- А зараз, панночко, де ми летимо?

- Над океаном.

У-у, рятуйте, хто в Бога вірує! - як електрикою пройняло мене. "Над океаном". Невже шоферове варнякання та збудеться? Невже справдяться його слова: "Акули тобою з апетитом пообідають". Та хіба ж таки судилося життю моєму отак, ані за цапову душу, в акулиному шлункові запропаститися? А не доведи, Боже!

А ви чимсь перестрашаний. Ви видко, літати боїтеся?

- Ні, - відповідаю, - не боюся. - А сам собі гадаю: "Не боюся, а від страху мені аж серце похололо і геть чисто вже замакітрилося в голові".

- Чаю? - І стюардеса ще ясніше посміхається, а безтурботний голосочок у неї такий приємний - приємний, наче він із дзвіночка видобувається. -
Хочете чайку?

- Ні
- Кави?
- Здається, ні.
- Молочка?
- Мабуть таки ні. Дайте мені, - кажу, - проти болю голови (не скажу ж - проти остраху непереборного) три аспірини.

Нааспириниувшись, я, на щастя задрімав. . .

The Dream

Vasyl Stefanyk

The Dream is from a collection of 32 short stories entitled "The Stone Cross". The collection was published by McClelland & Stewart Limited for the Stefanyk Centennial Committee in 1971, in celebration of the centenary of Stefanyk's birth. The stories - honest, realistic, earthy - touch and explore the lives of fellow countrymen and incidents in the author's often tragic and impoverished life.

❖ ❖ ❖

He was sound asleep.

The forest groaned and murmured, as slight whsipers tore themselves away from the thin branches and fell down to earth with chilly frost on them. Like so many diminuitive bells did they fall.

The wind howled like a dog in pursuit.

The sky was clear and hard as oak, and the moon in it appeared as bright as on Christmas Eve.

The third-share cropper[1] was fast asleep. He rested his head on his own pile of corn, and his feet on the two belonging to the landlord. His black hair was grey from frost and his jacket, turned rusty in colour, had become white. His sturdy hands did not feel cold, and his wind-burned face seemed like a brick.

He talked in his sleep, emitting from his lips a sheaf of white breath after every word. His voice followed the wind to the forest where, for a long time, it beat about from tree to tree.

"Don't you dare touch it, because it has been honestly earned. And you're taking it away.... What a wealthy man you've found in me!"

He raised his fist, but it fell feebly on the dry cornstalks.

"I'm able to work, my hands are as hard as horses' hoofs. I'll clout you once and knock the life out of you!

"Kiss the soil wherever you happen to walk, because it feeds you and makes things grow, whether it belongs to you or not. It's true, yes, it certainly is! Land is the means to everything - if it's yours. It will warm you, cover you, nourish you, and make others respect you."

His sudden coughing was like the sound of big horns blowing.

"If you haven't your own tilled land, you haven't a place to set your foot on; no place at all; nothing, simply nothing...."

He put his fist under his head.

"I've toiled hard on other people's fields. But God gave me my chance. May He do the same to everyone else. He took and gave it to me. 'Here you are,' He said, 'a small piece of land for you. But keep it, don't let it go. Hang on to it with your very teeth, and love it as you would a wife who is much to your liking.'"

His hat fell off his head and rolled away in the wind.

"Hey, Tanasko, take off your hat. This is the first time you've come into the fields this spring - it's the proper thing to do. God willing, there will be wheat. We will bake loaves of plaited bread and give them to those who haven't any flour to bake with. We'll give, we'll give, - as God has given to us. We'll give to others, we will."

He was now lying crosswise.

"The boundary line is also eager to produce blades of grain, because the boundary is also soil, it's more than that. I'll leave it to you when I die. See, it's as flat as a tablecloth, only it's black. I'll cover your table in the field with this cloth, and you will eat and thank God you had such a father.

"The spring is lovely. Go ahead and plow the land, but don't leave any strips unplowed. Water the oxen and return home before sundown, because to neglect the cattle is a greater sin than..."

He awoke and caught the sound of the last few words he uttered in his dream. He looked up at the sky and searched for the Hen[2]. Then he passed his hand across his bare chest and crossed himself.

"Such fierce cold just at the beginning of autumn! Before you know it, the snow will cover everything. It'll soon be winter, and here I was dreaming of such a beautiful spring.... Alright, Yakiv, go on husking corn. You've slept long enough!" ⌘

[1] One who works for every third part of what he does in the field.

[2] The Hen and its six chicks. The name which the peasants apply to the cluster of stars, the Pleiades, in the constellation Taurus. By the position of the Hen, they can tell the time at night.

Zenovia Sakowsky
National UWAC President

Welcome to the Provincial Executives

The National Executive extends a welcome to the four newly elected Provincial Executives following your Conventions in October. We offer our sincerest thanks for your dedication and willingness to work in our Association. It would be most informative to the Canandian membership following your Conventions that the list of your new executive members and your passed resolutions be printed in Promin. Any photographs of the new Executive will be most welcome. I also wish to thank the previous members of the Executives and the conveners for serving on your Provincial Executives.

CHRISTMAS GREETINGS

Is it that time of year again....?!

UWAC branches, provincial executives, businesses, organizations, we welcome your Christmas greetings for publication in the January issue of Promin.

DEADLINE: December 8
(See next page for rates)

CONTINUING THE TRADITION OF
PROMIN

For the last 46 years, PROMIN has connected Ukrainian women across Canada. It keeps us up to date on the activities of our friends in UWAC branches from east to west; it shares news from Ukrainians abroad; it provides a forum for literary, artistic and spiritual interests; and most importantly, it maintains the bonds that nourish a strong presence of Ukrainian women in Canada. PROMIN is <u>your</u> journal, and there are many ways in which you and your UWAC branch can help to keep it thriving. Here are a few examples:

⌘ Increase reader membership amongst members and encourage every UWAC member to become a subscriber. Give a subscription to PROMIN for a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country as a gift for any occasion. Our journal, which features a variety of topics, appeals to women (and men!) of all ages.

⌘ To expand our horizons, promote advertising in PROMIN to Ukrainian owned or managed companies and professionals throughout Canada. This will benefit both our advertisers and our readers.

Advertising rates for one year:
1/4 page - $250.00
1/3 page - $375.00
1/2 page - $500.00

Advertising rates on a one time basis:
1/4 page - $35.00
1/3 page - $45.00
1/2 page $60.00
Business card - $20.00

⌘ Remember to check your mailing label for the expiry date. We suggest renewing subscriptions for two years or more in advance This will reduce the number of reminder letters sent out each season, and help us to be more cost effective.

⌘ Promote holiday greetings for Christmas and Easter from local businesses and local branches. (Same rates apply as above.)

⌘ Continue to support our Press Fund with donations and In Memoriam contributions.

⌘ We welcome your articles, not only about organizational events and individual member accomplishments, but also on topics of general interest to the Ukrainian Canadian community. This can include poetry, as well as articles for our 'Life and Culture', 'Around the World', 'Spirituality', or 'For Our Children' sections. We appreciate your donations to the Press Fund when submitting articles with photographs.

Thank you for doing your part in ensuring a thriving future for PROMIN!

Helen Scherbluk
Promin Convener, UWAC National Executive

Поезія Poetry

Почаївська Лавра

На княжий Київ впало люте горе.
Орда татарска мов бурхливе море
Кругом горби і долини залила,
Престольний город щільно облягла.

Ударив ворог, на вали, на брами,
Стріляє злуків, блискає шаблями.
Бють тарани, тріщать каміні стіни.
Рятуйтеся, Кияни, від руїни!

Гей, хто не знає мужности Киян?
Не страшно їм ні смерти ані ран.
Боролись сміло та не стало сили,
Татари Київ знищили, спалили.

Одної ночі в ті часи тривожні
Із міста вийшли три ченці побожні.
Із монастиря Печерського, мов тіні,
Прокралися кріз Києва руїни.
Пішли на захід у ліси безкраї,
І там спинились де тепер Почаїв.

Не день, не два, лупали сіру скелю,
Аж викули у ній собі кімнати,
Щоб мали де молитися і спати.

Раз під Почаїв, турки підійшли,
Мов чорна хмара брами облягли.
Ченці і народ в монастирі замкнулись.
До оборони їм людей замало.
За день, за два уже й харчів не стало.
Зброї теж нема.
Надходить смерть, холодна і страшна.

Та ні, бо ще надія на Божу поміч
людям серце гріє.
Увесь народ із щирими сльозами,
Піднявши руки, став благати,
Рятуй! Рятуй нас, о Пречиста Мати!

І вийшла Мати, серед неба стала.
Турецькі кулі чудом завертала.
Злякались турки, припинили бій,
І подались у край далекий свій.

А Україна на коліна впала.
Ще більш Пречисту Діву прославляла.
І прославляти доти Діву буде,
Доки живуть там Українські люди.

- М. Маморський -

It is what you read when you don't have to that determines what you will be when you can't help it.

- Oscar Wilde -

If

If You can keep your head when all about you
are losing their and blaming it on you,
If you can trust yourself when all men doubt you
but make allowance for their doubting too,
If you can wait and not be tired by waiting,
or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
and yet don't look too good, nor talk too wise:

If you can dream - and not make dreams your masters,
If you can think - and not make thoughts your aim;
If you can meet with Triumph and Disaster
and treat those two impostors just the same;
If you can bear to hear the truth you've spoken
twisted by knaves to make a trap for fools,
Or watch the things you gave your life to, broken,
and stoop and build 'em up with worn-out tools.

If you can make one heap of all your winnings
and risk it on one turn of pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings
and never breathe a word about your loss;
If you can force your heart and nerve and sinew
to serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you
except the Will which says to them, "Hold on!"

If you can talk with crowds and keep your virtue,
or walk with kings - nor lose the common touch,
If neither foes nor loving friends can hurt you,
If all men count with you, but none too much,
If you can fill the unforgiving minute
with sixty seconds' worth of distance run.
Yours is the Earth and everything that's in it.

- Rudyard Kipling -

Помаранчевий Майдан

Нарешті сталось. Відбулося!
Як люди вийшли на Майдан,
Коли до корінців волосся
Допік хижацький цей обман.

Тихенько скаржитись? Доволі!
Боятись зайдів та заброд?
Ми - не раби своєї долі,
Ми - люди, нація, народ.

Оранж у нас не випадковий,
Оранж для нас - не просто колір -
То полум'я живих сердеця
В горнилі вічної любові,
Початок руху, не кінець.

То знак космічний від померлих,
Загиблих, страчених мужів,
Кого замучили і стерли,
І хто боровся й не дожив.

То сяйво Божого спасіння,
Як ореол, як німб, як лік.
На цей раз благодать осіння
Зійшла на небо від землі.

Вже наша українська врода
На всю планету вироста.
Майдан був голосом народу,
А символом свободи став.

- Ніна Федорівна Миколайчук (Гуменюк) -
Подала Надія Шаварська, Вінніпег

For Our Children
Нашим Дітям

Осінь

Осінь... Осінь... Осінь...
Медом пахнуть роси.
Журавлі курличуть в небі,
Та вітри голосять.

Не дзвенять в садочку
Птичі голосочки.
Сняться зораному полю
Квіти й колосочки.

В лузі при долині
Гнеться тополина,
Загорілась над рікою
Червона калина.

Тьмяно сонце світить,
А на голих вітах
В'яже осінь рукавички
З бабиного літа.

Григорій Коваль

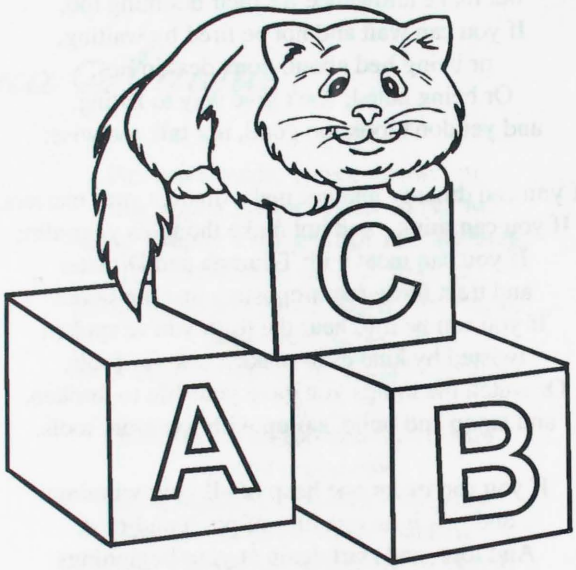

Котик

Скочив котик,
Сів на плотик,
Миє ротик
І животик.

Він миленький
І чистенький
Гарний Мурко
Мій маленький.

Не вміє . . .

Сергійко, повернувшись зі школи, заявив:
- Я в школу не піду...
- Чому? - запитала бабуся.
- Бо там примушують писати і читати, а я не вмію, а розмовляти я вмію, так там не дозволяють.

ШКОЛЯРСЬКІ МРІЇ

Слова й муз.Є.Вавринюка
Форт.супр.С.Яременка

Помірно

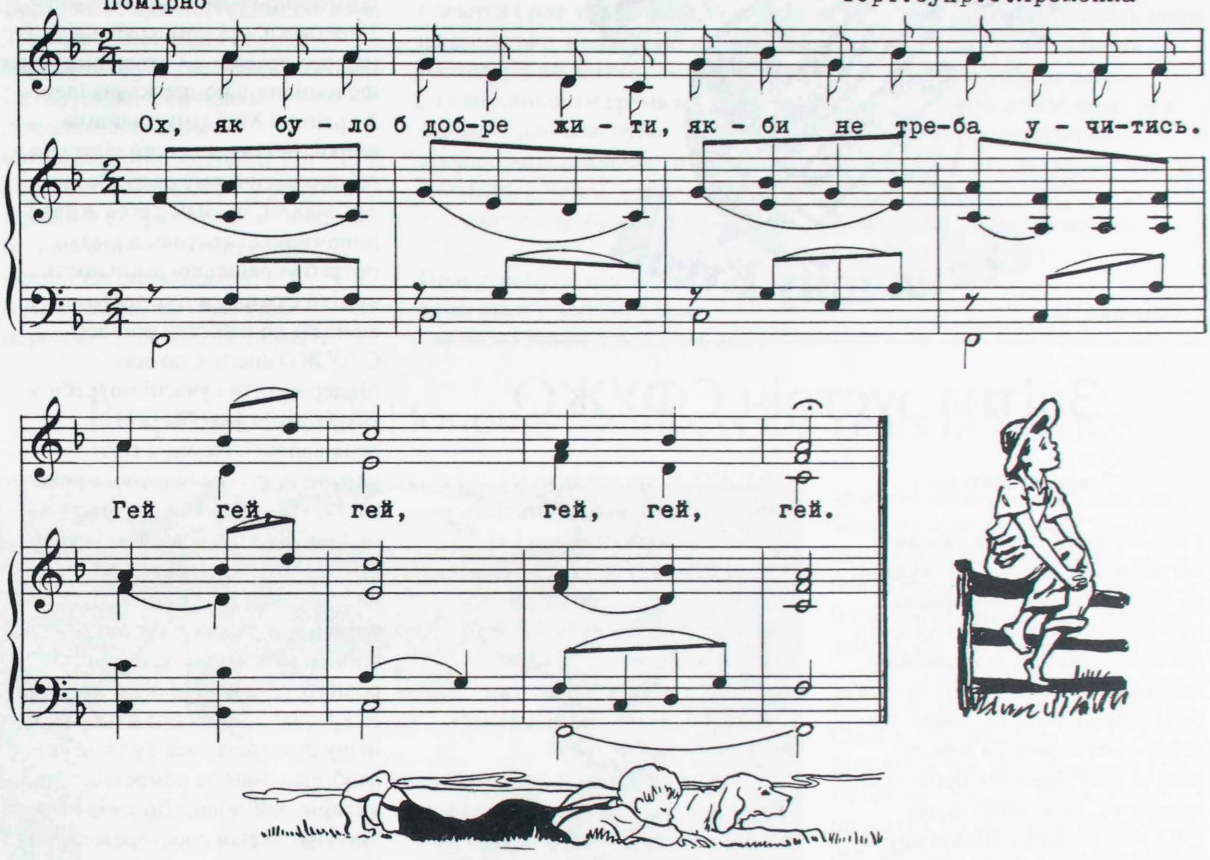

2. А то вчися, і ще вчися,
Від навчання заморися.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

3. Вчать читати і писати,
Танцювати і співати.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

4. На прогулянку б щоднини,
На сніданок солонини.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

5. У садочку, на горбочку,
Спати б смачно в холодочку.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

6. А морозиво й горіхи,
Їсти б смачно для потіхи.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

7. От, так було б добре жити,
Та й нічого не робити.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

8. Наша пісня - то лиш мрія,
В школі наша вся надія.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

9. В Рідній Школі будем вчитись,
Витрішками не журитись.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

Звітна зустріч СФУЖО

7 вересня 2006 року

Голова і делегатки складових організацій СФУЖО виступили на зустрічі перед чисельною публікою Торонто. Присутність поважних гостей, які прийшли, незважаючи на свій стан здоров'я, була зворушлива. Це доказ, що українська справа їм дорога. Ведуча Оля Даниляк привітала присутніх, особливо голову СФУЖО Марійку Шкамбару із відзначенням від уряду України, а членкині жіночих організацій склали подяку за багатогранну жертвенну працю голові СФУЖО, даруючи китицю троянд.

Делегатки прозвітували про IV Всесвітній Форум Українців, який відбувся у Києві. Обрано нову управу Форуму, головою призначено Дмитра Павличка. Присутні на Форумі тепло вітали новий провід. Делегатки підчеркнули, що Форум досягнув корисну працю.

Річні наради СФУЖО у Києві

З різних країн світу зїхались делегатки складових організацій СФУЖО. Вони спільно обговорювали свою діяльність у країнах свого поселення і як досягнути найкращі осяги. Головну частину звітного часу доповідачки присвятили темі "Україна сьогодні" та всім життєвим процесам, що там проходять. Наші чотири делегатки підчеркнули, що треба стимулювати у нашій спільноті почуття національної гідності і пошани до проводу. Це те, що приносить честь і зміцнює єдність у народі. Релігійно-громадська діяльність має сьогодні обов'язок вивести нашу спільноту на шлях до вершин, де у щоденній праці повинна зоріти координація та консолідація наших політичних, громадських і релігійних сил. Ми лиш тільки здобули ідею державності не на те, щоб через непрозорість економічних дій і нездорову амбіцію деяких політично-громадських провідників, втратити всі цінності української державности. Делегатки закликали виявити творчу працю і обєднаними силами збудувати міцний міст майбутності для нашого народу. З довірою і з вирозумінням треба ставитися до нашого Президента Віктора Ющенка і будувати конструктивну атмосферу політично-громадського життя. Делегатки з різних країн світу нашого поселення ствердили факт, що національно-державна ідея України й Майдану знайшла широкий і позитивний відгомін у демонкратичному світі. Вони закликали, що нам треба живо і динамічно ставитися до всіх потреб української діяльності, зуміти створити дух добра і вірності до національної ідеї. СФУЖО апелює до всіх піддержувати сучасні потреби у закріпленні української державності. Немає в світі українки, яка не відчуває тривогу за долю українського народу, за його майбутнє. Північний сусід Росія постійно унеможливлює нашому народові піднестись на вищий життєвий рівень, сповільнює його економічний розивток, ламаючи різні договори. Яскравим прикладом є наступ на нашу духовість, освіту та науки, а особливо змаг за обмосковлення української мови. Доповідачки висловили свої спостереження що створилась велика байдужість у народі і саме це кличе нас до спільної дії, щоб помогти нашим сестрам і братам в Україні у змагу за закріплення демократичної державності та гідності людини. Делегатки з різних країн світу підкреслили, що вони вірять, що для української спільноти мета одна - сильна демократична Українська держава. Саме наради Світового Конгресу Українців (які проходили на тему "Наш шлях у майбутнє"), річної конференції Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та IV Форуму в Києві стали доказом, що любові і сили до праці нам не бракує.

Народ, нація - це люди та історія.

Сьогодні у нашій державі оформлюється політична опозиція Верховної Ради під проводом Юлії Тимошенко, яка має велике завдання передати вічний вогонь ідеї державности новим поколінням. Тільки в організаційних методах, у способах комунікації, у розвитку правди й добра є велика сила, а ще більша вона у духовій сфері. Організоване жіноцтво підтвердило, що саме тією дорогою треба впроваджувати наші завдання. Делегатки закликали не нарікати, а у єдності плекати і розвивати релігійно-національне, культурне та господарське життя, яке випливає з повноцінности громадськости. Доброю новиною була координація діяльности "Четвертої Хвилі" і повернення емігрантів-заробітчан додому.

Присутні були щасливі, що делегатки у звітній формі передали цікаві думки, від яких залежить наше майбутнє.

Серед присутніх відчувалась щира любов до всього, що рідне та невідступна журба за долю України, разом з тим, віра , яка скріплює нашу релігійно-національну і культурну єдність.

Щасти нам, Боже! Дякуємо СФУЖО за зустріч.

Присутня І. В.

Regina Branch Honours Members for Years of Service

Mary Usick, centre, with President Donna Van Beselaere to her left and to her right, Natalie Ostryzniuk who spoke about Mary's contributions to the branch.

Each year our branch recognized members who have devoted many hours and years to the UWAC. In May 2006, our branch honoured members who reached a milestone in the years of service to the branch with a certificate and a rose or engraved spoon. After a delightful supper, a friend reminisced about an honouree and her accomplishments and commitments to our club. The following were honoured:

Sonia Bremner and Jean Sawchyn - 25 years
Gwen Warnyca and Gladys Kalynuk - 30 years
Mary Batryn , Lesia Cherepuschak, Aileen Pillipow - 40 years
Anna Zaleschuk - 45 years
Mary Koshman , Mary German - 50 years
Mary Usick - 65 years

We were pleased to especially celebrate the years of service by Mary Usick who joined our branch as a young woman in 1941. She became an active member of the Ukrainian Women's Association of Canada, Regina branch, serving on the executive in many capacities and president for a total of eleven years. Breaking ground, she was one of the first women to be a member of her church executive, the Ukrainian Orthodox Church, Descent of the Holy Ghost. Mrs. Usick was also president of the Ukrainian Canadian Women's Committee (UCC) which she helped establish, for three years. Over the years, she had volunteered her time to many organizations within both the Ukrainian and Regina communities. What a wonderful occasion this was to recognize a member who never wavered from her goal to serve the Ukrainian Women's Association to the best of her ability! Considering her age, Mary is enjoying fairly good health although to her chagrin her eyesight has deteriorated. She lives independently in a seniors' home in downtown Regina having given up her house a few years ago. Going for walks several blocks or in the downtown mall when the weather is inclement is a must for Mary and is probably one of the reasons for her independence. Even in her advanced years, she tries to attend as many of our meetings as possible.

ЧАЙ НА КНЯЖОМУ ДВОРІ

1

В неділю 28-го травня 2006 р. в осередку культури "Київ" в Овквіл, відбулася незабутня подія. Союз Українок Канади, Відділ ім. Княгині Ольги при Катедрі св. Володимира в Торонто, відзначив 80-ліття своєї організації величавою імпрезою - показом аристократичної ноші від 8-го до 18-го століть. Окрім виходу на сцену історичних персонажів, виступала також Капеля Бандуристів Канади під проводом Віктора Мішалова, заслуженого артиста України. Віра Мартиненко, солістка хору ім. Гр. Вірьовки і Катруся Самець, визначна піяністка. Оповідачами були Іванка Іваночко, англійською мовою, і Катерина Матковська, українською мовою. Імпреза відбулася в формі інстенізації, продуманої та історичн о насиченої, за сценарієм, котрий написала мгр. Анна Троян.

Костюми показувалися неоднократно; - вперше, на святкування століття Канади в 1967 р.; вдруге, на святкування 1000-ліття хрещення України-Русі в 1988 р. і тепер, для сучасного покоління в 2006 р. на святкування 80-ліття Союзу Українок Канади.

Для кожного показу автор Анна Троян писала сценарій, відповідний до подій тогочасності. Теперішній сценарій складається з двох частин: 1) Поворот Гетьмана і 2) Наше коріння в Києві.

Гетьманська доба була натхнена статтями і фільмами про археологічні розкопи в Батурнині, котрі ведуться щоліта під проводом Торонтського та Чернігівського університетів і планами в Україні відбудувати Батурин, як історичне місто цікаве для туризму.

Інсценізація показує поворот Гетьмана Івана Мазепи з Києва до своєї столиці Батурина. Фон залі удекорований обласними гербами України, котрі виготував для цієї оказії мистець Олег Лесюк. На сцені сидить капеля бандуристів. Коли оповідач оголошує призїд Гетьмана, бандуристи піяніссімо починають пісню "Ой, у полі верба". З приближенням Гетьмана звук сильнішає і вкінці звучить тріюмфальне крещендо торжества - радість зустріч.

Гетьмана вітає хлібом і сіллю Магдалина Мазепа, його мати, іконою вітає красуня Мотря Кочубей, його похресниця; козацький старшина віддає честь шабелю; шляхтянка підносить йому китицю квітів, а міщанка вишиваний рушник. Кожний персонаж історично продуманий; костюми виконані в чудово координованих тканинах і барвах. Капеля Бандуристів Канади під керівництвом Андрія Дмитровича, асистента керівника Віктора Мішалова, співає концерт для Гетьмана.

Відтак починається друга частина імпрези під назвою "Наше коріння в Києві". Під лагідні звуки фортепіяна із хмар сивої давнини виступає ніжна княжна Либідь, котра зі своїми братами Києм, Щеком і Хоривом, були засновниками і першими знаними володарями Києва. Виступає владна княжна Анна Ярославна, котра стала королевою Франції і на шлюбному контракті підписала своє ім'я кирилицею, тоді як її муж, король Генрі, поставив хрестик, бо був неписьменний.

Іде княгиня Євдокія, донька Київського князя Семена Олельковича з князівною; а за ним виступає сяюча красою Княгиня Ольга. На неї поверх намітки надівають корону.

Тут наближається момент найвищого пафосу - входить у розкішних шатах з хрестом у руці, величний володар України-Русі Володимир Великий. Назустріч

йому виходить у неменш розкішний народній ноші, котра віддзеркалює народну культуру віків - виходить назустріч пишна Віра Мартиненко, солістка хору ім. Гр. Вірьовки, і співає "Благослови Боже!". Ця пісня, й голос і постава, поєднують таїнство пафосу - заклик Божого Імені, святість, торжество і прослава свого Князя, розуміння його дії, краса свого народу в костюмі, колориті, звуки пісні і бандури - піднесення, любов і горість!

Дійство кінчається піснею бандуристів "На прославу Князя Володимира" слова Інаса Омемеляненка, музика Бориса Дніпрового. Солісти - Микола Маскулка і Заслужений Артист України, Віктор Шевель. Душевне задоволення. Овації.

Задоволення було не тільки інтелектуальне і душевне. На столах появилися смачні закуски: періжки, оселедці, маринади з грибів до чорного хліба, овочі (фрукти) і наливка з меду. І подали ще смажену степову птицю, печене порося з боярської кухні, мамалигу, бурячки; салату з капусти і солоні огірки. А на солодке подали медівник, солодощі, горішки і фруктовий чай.

Була висловлена вдячність усім причетним до цієї події. Найперше Високопреосвященному Юрієві, Архиєпископові Торонта і Східньої Єпархії за його благословення. Владика Юрій знає, розуміє і любить українську культуру і сприяє її розвитку в Канаді. Подяка меценатам і спонсорам, котрі щедро відгукнулися на заклик помогти хворим на туберкульоз дітям в Україні, бо на цю ціль був призначений прибуток цієї імпрези. Усім, що працювали видимо і позакулісно - виготовляли програмки та афіші, робили історичні досліди щодо костюмів та меню, усім; а найбільше мгр. Анні Троян, котра була ініціатором, натхненням, виконавцем, словом, душею цього проєкту. Її вітали овaціями і піднесли багато китиць троянд.

Наталія Ємець

2

3

Знимки до статті про *Чай на Княжому Дворі*

ч. 1 - Модельки з інсценізації "Поворот Гетьмана", в історичних строях від 8-го до 18-го століття які придбала Східня Екзекутива Союзу Українок Канади в 1967-му році на святкування Століття Канади, за ініціятивою тодійшної голови Орисі Сушко.

Перший ряд з ліва:
Міщанка 18 ст. - *Надія Дубик*
Княгиня Євдокія 15 ст. - *Александра Ємець* і
Маленька Князівна Софія - *Софія Ємець* (новий костюм)
Княгиня Анна Ярославна 11 ст. - *Таня Сунак*
Магдалина Мазепа 17-18 ст. - *Марія Дубик*
Княгиня Ольга 10 ст. - *Оксана Рева*
Шляхтянка 18 ст. - *Олія Кушнір*
Князівна Либедь 8 ст. - *Олеся Руткай*
Мотря Кочубей 17-18 ст. - *Олександра Бачинська*

Другий ряд з ліва:
Гетьман Іван Мазепа 17-18 ст. - *Євген Шапка*
Князь Володимир Великий 10 ст. - *Володимир Шевчук*
Король Данило 13 ст. - *Пилип Юрійчук*

Шляхтич Козак 17 ст. - *Кирило Рева*

ч. 2 - Частина членів Організаційного Комітету імпрези "Чай на Княжому Дворі"

Перший ряд з ліва - Валерія Лисенко, добр. Катерина Сенцьо, Рая Юхименко (реставрувала всі строї і спозорувала стрій маленької князівни Софійки), Маріяна Ленчук-Ґрос, Ліля Адамець (Директор Проєкту), Анна Троян (Голова Орг. Ком.) Анна Москалюк, Одарка Москалюк-Руткай (Заст. Гол. Орг. Ком.), Надія Стасів, Елізавета Звірховська (Голова Чайного Прийнятта) др. Олег Троян

Другий ряд з ліва - Александра Ємець, Юлія Кушнір, Олескандра Бачинська, Кирило Рева, Оксана Рева, Таня Сунак, Олеся Руткай

ч. 3 - Княгиня Євдокія (Александра Ємець) з донею (Софійкою Ємець) 15-те століття. Мала Князівна вбрана в чудовий новий костюм пошитий моделяркою з України - Катериною Насадюк, як дар для дітей хворих на туберкульоз в Україні.

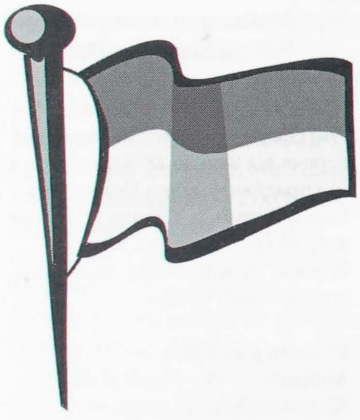

Ukraine seeks U.N. resolution

by Nick Wadhams
Associated Press Writer

Wednesday, September 20, 2006

UNITED NATIONS -- Ukraine is campaigning for a U.N. General Assembly resolution that would declare the 1932-33 famine that killed up to 10 million people a genocide, Foreign Minister Borys Tarasyuk said.

Ukraine has the support of several nations and Tarasyuk will use the two-week annual U.N. General Assembly event now under way to canvass dozens more, he said in an interview with The Associated Press Tuesday. The resolution would accuse Soviet dictator Josef Stalin's regime of deliberately instigating what Ukrainians call the Great Famine.

"We expect that the delegations here at the United Nations will deplore this artificially made famine as an act of genocide against the Ukrainian people," Tarasyuk told The Associated Press. "We would like that the international community pay tribute to those who perished."

Stalin provoked the famine as part of his campaign to force Ukrainian peasants to give up their land and join collective farms. Cannibalism was widespread during the height of the disaster, which was enforced by the confiscation of all food by the Soviet secret police.

Ukraine has long sought international recognition of the famine as a genocide, but has been unable to overcome opposition from Russia and governments that do not want to upset Moscow. The famine was kept secret by the Soviet authorities, and it was only in 2003 that Ukraine declassified more than 1,000 files documenting it.

That same year, Ukraine's U.N. Ambassador Valery Kuchinsky presented a statement signed by 30 countries that condemned the actions of Stalin's regime but stopped short of calling the famine a genocide.

Ukraine will mark the 75th anniversary of the famine in 2008, and Tarasyuk said that would be an appropriate time for a General Assembly resolution calling it a genocide.

Earlier this year, Ukraine failed in its bid for the Commonwealth of Independent States, made up of 12 former Soviet republics, to consider recognizing the famine as a genocide.

⌘

Ukrainian Canadian Care Centre celebrates 10th Anniversary

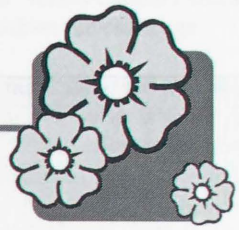

"It's been our home for ten years",

says Sister Germaine Bohdan resident of Ukrainian Canadian Care Centre, Etobicoke, Ontario.

While recuperating from a stroke and cancer treatment, Sister Germaine Bohdan, a former teacher, decided the best place for her was the Ukrainian Canadian Care Centre. She had visited many different long-term care facilities and this centre offered "all the good things of the other homes" so she set her heart on the Care Centre and was thrilled when she was one of the first residents to move in. "It's like coming home" says Sister Germaine. "All the people I used to teach come to visit their family and they either recognize me or I recognize them and we talk. Of course after being in the centre for ten years, sometimes I don't recognize them because they are all grown up!"

"Whether we know each other or not we are one big family. Mrs.Julia Miskiw was the very first person I sat with to eat ten years ago. I knew her family. Samchee, was a friend and even though she has passed away, her son comes and volunteers on Wednesdays to sing with the residents. He's a good singer!" In the evening Sister Germaine joins other residents for a chat or wine tasting. "I like it when we can get together and talk. We keep the Ukrainian culture going here," adds the Sister. "Most people here are Ukrainian. We speak and sing in Ukrainian and will teach others too."

"There are so many good nurses here. I like to learn their names and who they are. It's a very, very good place to be. Everyone works for you and makes things much better. They make you feel at home while you're here. They look after you."

People always ask about the food. "I like little bits of everything. Today I had a bacon and tomato sandwich, I like it. They had chicken but I wanted to try something else."

Sister Germaine finds the Centre is convenient, good for people with disabilities, close to the other Ukrainian institutions, such as St. Demetrius Seniors Residence, St. Demetrius Elementary School and St. Demetrius, the Great Martyr Church. "Priests come over all the time," she adds.

Each day she looks forward to activities planned by the recreation team. "They involve us in deciding what we would like to do and see, and which outings we would like to go on." In the last few years, Sister Germaine has visited a number of churches and monasteries as far away as Orangeville and Niagara-on-the-Lake. She has also been to the casinos in Woodbine and Niagara Falls and a number of shopping malls.

She is not out every day as she also enjoys staying home and joins in baking with Halyna and the volunteers or singing songs such as Mnohaya Lita, which is Happy Birthday in Ukrainian.

Sister Germaine recently joined close to 100 residents, family members and friends at the 10th Anniversary Moleben in the Centre's Melnyk Family Memorial Chapel. "The Service was very nice and involved the Orthodox priest, five sisters from my home church of St. Demetrius, and one sister from the Ukraine who read the Epistle."

Active as Chair of the Residents' Council, Sister plans to attend the 10th Anniversary Dinner on October 1st at the UNF Trident Banquet Hall. "The volunteers do a lot here and I'm happy that everyone is so supportive of this home and that they help as much as they can to keep it going."

"Time has gone by so quickly. I'm lucky to have been here for the past ten years because we've gone through a lot of changes and there are more to come. I hope we open the 4th floor soon and do the other changes, because they will be good for all of us. I'm looking forward to the new dining rooms … then we won't have to rush to be first on the elevators and all go downstairs to eat."

Happy 10th Anniversary Ukrainian Canadian Care Centre!

Вітаємо Українсько-Канадський Осередок Опіки з 10-у річницею!

Ukrainian Self-Reliance Association of Canada National Executive

Symposium - Regina SK

left to right: Emil Yereniuk
Dr. Tony Haras, Rt. Rev. Dr. Oleg Krawchenko, Metropolitan John

The Ukrainian Self Reliance Association National Executive whose headquarters are in Regina, SK, sponsored a national symposium held in Regina August 18 to 20, 2006. The theme of the symposium was "Faith and Culture"; 65 people gathered in Regina to explore the interaction of Ukrainian Orthodox faith and our culture by addressing the sub-theme "Orthodox Christian Life Today and the Challenge of Pluralism and Secularization."

In stating the purpose of the Symposium it is stated that, "The Orthodox Churches in Canada in general, and the Ukrainian Orthodox Church of Canada (UOCC) in particular, are confronted by the pluralism and secularization challenges.... The purpose of this Symposium is to deepen our understandings of the differences between these world views." What followed was a crash course of a very complex and diverse topic that involves personal and common views, historic evolution, Holy Tradition and the impact of the secular world.

Dr. Tony Harras, President of USRA National, opened the symposium with a welcome and a call for participation in what is viewed as a very important theme facing Orthodox Christians in today's secular society. His Eminence John, Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, welcomed all the faithful and prayed for enlightening discussions on the topic.

In the opening session, Rt. Rev. Dr. Oleg Krawchenko of St. Andrew's College in Winnipeg, set the stage by discussing Orthodox Christian Teaching, The Orthodox Theology of Faith and Culture. He described the historical blending of faith and culture and how the two have been associated traditionally.

Fr. Krawchenko spoke on the active role of the church. He referred to the theological aspect of Creation and Redemption. Creation - always with Divine Grace. It is indispensable for communion with nature. Redemption - is not a mystery but Divinity (Salvation). Participation and Communion are components of Spirituality. Faith and culture are intrinsic in Orthodoxy.

Dr. Serhii Plokhii of the University of Alberta then discussed Faith and Culture in Kyivan Rus-Ukraine. He presented the historical evolution of Christianity since 988 with the proclamation of St. Volodymyr. Religion is the prime element in the development of culture. It serves as a glue to bring together all the elements implicit in culture. Therefore, there is a very dynamic relationship between Faith and Culture.

James Kushiner, Publisher of Touchstone Magazine in Chicago, spoke in general about the challenges facing Orthodox Christians. Today too often religion is presented as entertainment. Many have lost tradition. Memory, he said, is central to culture. It shapes our thinking. We adhere to our traditions of church and we pray. If we want to see what total Orthodoxy is we should go to a monastery; there the complete Orthodox traditions are ever present and maintained. This is true for all Christians.

In responding to Kushiner's presentation, Fr. Hladio, Chair of the Presidium of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, talked about the "unbounded personal autonomy" which permeates our society; anything goes for personal satisfaction as long as it does not affect others. That is not our Orthodox tradition; our vision of humanity must be that "God became man." We must recognize, understand

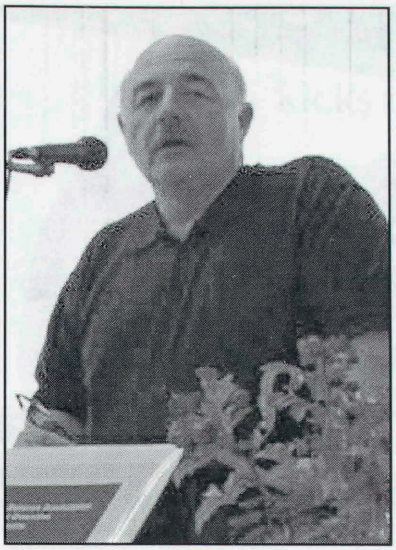

Vasyl Balan

and accept that there is a God, that we shall die and that we shall be judged. We should live our lives with that understanding. The challenge is to understand and deal with the strong influences on our lives of family, school and entertainment. Our final challenge is: stay the way and teach others to stay the way.

In further sessions presenters spoke about the challenges faced in various professions; how does one cope with being a professional and at the same time adhering to the Orthodox faith. A number of presenters addressed the challenges they face: lawyers (Stephania Luciuk, corporate lawyer from Calgary and Fr. Taras Udod of North Battleford), politician (Hon. Myron Kowalsky, Speaker of the Legislative Assembly of Saskatchewan), civil servant (Vasyl Balan, government employee of Winnipeg), medical doctor (Dr. Keren Ganshorn of Regina), a teacher (Sandra Senyk of Regina), a writer (Myrna Kostash of Edmonton, writer of numerous books), a film producer (Oleksa Lozowchuk of Vancouver) or an artist (Fr. Protodeacon Nazari Polataiko of Winnipeg), and at the same time adhering to the Ukrainian Orthodox faith.

Vasyl Balan described how as a civil servant one must try to balance your faith with the realities of the political world. Balan said that there are private expressions of faith. These may not be what the public sees in the behaviour of civil servants or politicians. He mentioned how Pierre Trudeau, former late Prime Minister of Canada, who had a Jesuit background kept his religious faith; he even consulted his bishop on whether certain books were acceptable to be read by Catholics. Balan cited the example of Paul Martin, former Prime Minister of Canada, who was by faith opposed to same sex marriage. Yet it was his government that brought legislation making those marriages legal.

Dr. Gayle Woloschak, Professor of the School of Medicine in Chicago, Dr. Keren Ganshorn and Sonia Udod, Professor of Nursing and a doctoral candidate in Saskatoon, all spoke about the challenges of Faith and Culture for persons in the medical field. Such areas as euthanasia, abortion and life support and others make for difficult choices faced every day. All indicated that they try to preserve their faith as they address these challenges. Sometimes it is difficult to do both - preserve your faith and maintain your professional integrity - but they persevere.

The excellent list of presenters explained how they met those challenges - being true to their professions and true to their faith. It was obvious that these are challenges that are not met through clear-cut formulas. Honourable Myron Kowalsky, Speaker of the Legislative Assembly of Saskatchewan, explained how the dilemmas are faced in politics as he sees them. Most often caucus decisions are made by the party in power (the official stand) but individual members are free to exercise their votes according to their consciences. Kowalsky used one example, "Thou shalt not kill" versus Capital Punishment, to illustrate the challenge.

Stephania Luciuk indicated how secularism is dominant in the schools; religion, the faith must come in the home and from the church. Fr. Udod said that, as a priest and a lawyer, he lives his faith and tries to maintain it in his role as a lawyer.

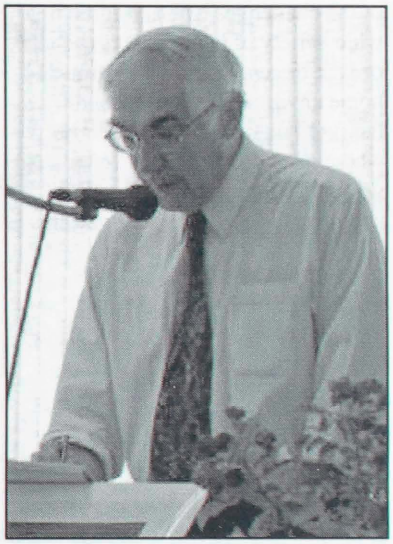

Dr. Tony Haras

In a similar way other speakers told of how one must, in a secular society, work in that society while trying to adhere to Orthodox Christianity. Sandra Senyk, recently retired from teaching, spoke of the challenges faced by her in a school system which tries to be "politically correct". In this attempt Christian ways are often pushed aside. The Lord's Prayer is out; teaching morality is another dimension that must not be broached by teachers. Christmas programs are gone; a variety of other celebrations - Winter Festival, Winter Program, etc. - have become the norm for the season that was reserved

at one time for the celebration of His birth. If she wishes to celebrate on January 7 the birth of Christ, she would need to ask for time off without pay. Several participants gave examples of how some school systems are able to meet some needs of Christians while recognizing others. For example, some schools are able to assemble Christians for a set period each week for their personal assemblies.

Sandra went on to give a lucid picture of the challenges when children of a wide variety of backgrounds (beliefs or lack thereof, family backgrounds, home environments, physical difficulties, etc.) come to the classroom where one teacher is expected to deal with all of these. Even school psychologists would not dare bring in a spiritual dimension in their work with children. As Sandra said, "Face all of these problems and then you are not allowed to pray?"

Myrna Kostash, well known for her many books, discussed her struggles in trying to be Orthodox and a writer in a secular world.

Protodeacon Polataiko, an iconographer, began by saying that at first he thought his was a profession in which faith and culture are a natural combination. However, he described how iconography is not simple painting; one must live the faith, understand the meaning of icons and have a religious calling to present them on paper. The challenge always is to be true to the depiction of the saints and of the traditional events.

A central theme by all presenters was that challenges are often very significant. One's faith, instilled from birth, meets the secular world. To live in that world but to maintain your beliefs is what each strives to do in the best way possible.

left to right: Dr. William Zuzak, Prof. Roman Yereniuk, Dr. Tony Haras, Metropiltan John

Many of those present at the Symposium took part in the discussions, giving their views and experiences in how faith and culture blend. Stephanie Ortynsky, a young university student from Yorkton, Saskatchewan, spoke about the benefits of youth exchange programs in Canada and with youth in Ukraine. She emphasized that the four dimensions - faith, family, culture and outreach - should be embedded in these exchanges.

The Symposium ended on Sunday, August 20 with a summary of the sessions and a list of what could be priorities for the future. Yaroslaw Lozowchuk, Chair of the Symposium, conducted the session where future topics were listed. Communications was a topic of high priority. Nuclear Power and how Orthodox Christians should view this is another area that could be explored at a future symposium. How do we connect to Ukraine? How should we connect to Ukraine? Can we not encourage and do more with Youth Exchanges with Ukraine? We need to have position papers on a variety of topics for consideration in the future.

Dr. Tony Harras thanked all for their attendance. In particular Tony thanked the TYS/USRA National Executive for their hard work in making the symposium a success. He thanked Wayne Hydeman, not only as Treasurer of TYC National but also for doubling as chef for the symposium weekend. Others he thanked were Alex Patryluk, Dr. Edward Klopoushak, Secretary and Yaroslaw Lozowchuk, Chair of the Symposium project.

In closing the Symposium, Metropolitan John expressed his appreciation to the organizers; he would like to see a stronger representation of young people at future symposia. His Eminence closed the symposium with a prayer and asked the Heavenly Father to protect all participants in their journey home.

Prepared by Edward Klopoushak
With notes from
Ernie Stefanuk and Syl Syrnick

Ukrainian Canadian Civil Liberties Association
kicks off "Five plaques to go" drive

Clergy from the Ukrainian Catholic and Ukrainian Orthodox churches of Montreal bless the trilingual bronze plaque installed at Canadian Forces Base Valcartier by the Ukrainian Canadian Civil Liberties Association Saturday. The plaque at Valcartier is the 19th of 24 plaques installed by the UCCLA. Dr. Lubomyr Luciuk stands behind the clergy (in embroidered shirt).

October 1, 2006

The Ukrainian Canadian Civil Liberties Association kicked off its "Five Plaques to Go" campaign Monday, urging Canadians to pitch in and help the association complete its most recent project.

The UCCLA wrapped up another successful annual conclave Oct. 1 in Quebec City, where the association placed the 18th and 19th of 24 memorials, commemorating internees who spent time at Valcartier and Beauport.

On hand to help mark the solemn occasions was 15-year-old Quebecker Kim Pawliw, who read aloud a poem she dedicated to her grandmother Stéphania Mielniczuk. Mielniczuk, who died recently, was interned as a little girl at Spirit Lake, Que., near Val D'Or.

With these plaques solidly in concrete, five Canadian internment sites remain to be commemorated by the UCCLA: Montreal; Sault Ste. Marie, Ont.; Edgewood, B.C.; Lethbridge, Alta.; and Halifax. The UCCLA urges Canadians to support the UCCLA's "Five More to Go" campaign.

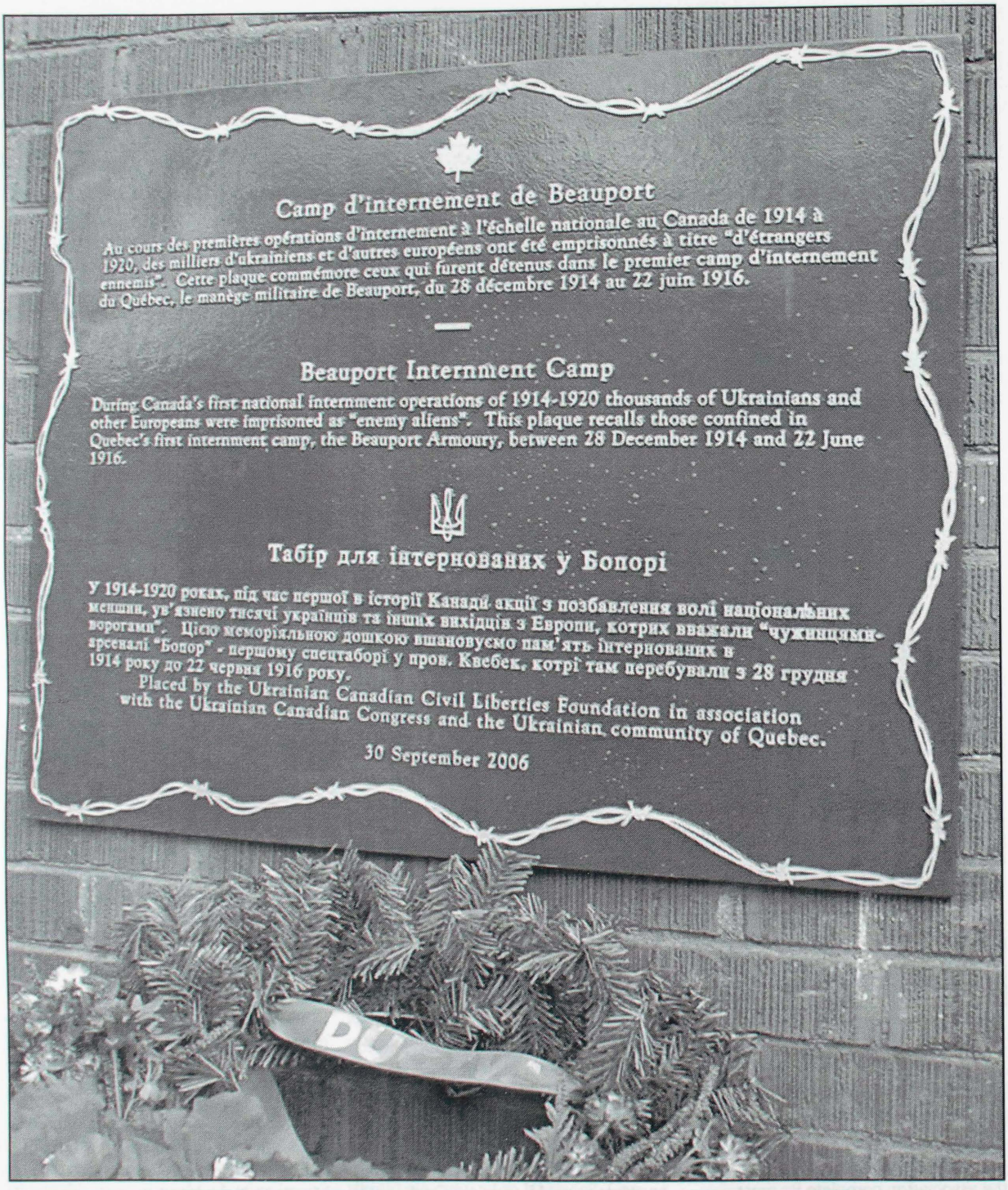

The trilingual (French, English, Ukrainian) bronze plaque commemorating the Beauport Internment camp, part of a network of 24 camps across Canada that interned more than 8,000 Canadians unlucky enough to have Austro-Hungarian passports during Canada's First National Internment Operations, 1914-1920.

"Our goal is to have the 24 camps commemorated by 2010," said the UCCLA's chairman John Gregorovich. "This would be a remarkable legacy to the memory of the 8,579 men, women and children who were unjustly interned during this dark chapter in Canada's past.

"We are a project-driven group," he added. "Every dollar raised will go towards the purchase and installation of permanent bronze plaques for the five remaining internment camp locations."

The UCCLA has placed plaques at 19 of Canada's 24 First World War internment camp locations, from Valcartier to Nanaimo B.C. Evidence exists that the UCCLA's bronze trilingual plaques and statues are achieving their intended purpose of educating Canadians.

Photographer Sandra Semchuk, who attended the two unveilings, said she learned of the internment operations by reading the UCCLA's bronze marker in Banff National Park at the foot of Castle Mountain off Hwy 1A. Since then, she has located and photographed every internment site and plaque. The Ukrainian Canadian Civil Liberties Foundation, the education arm of the UCCLA, gave Semchuk a grant to help finish her photography and publish a book on the topic.

During its conclave, the UCCLA also pledged to continue its search for Soviet war criminals who evaded detection and currently reside in Canada. Time is running out to bring such criminals to justice, and the association vowed to redouble its efforts in locating them and bringing them to the attention of the RCMP.

Besides members of UCCLA from across Canada, more than 50 citizens attended the unveilings in Valcartier and Beauport, including Quebec City's Michael Reshitnyk who acted as the master of ceremonies, Anne Sadelain of DUCIVA (Descendents of Ukrainian Canadian Internee Victims' Association), Ukrainian Canadian residents of Montreal and the Quebec City area, youth groups Plast and SUM, representatives of the Ukrainian Canadian Congress (Quebec chapter), President of the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko Andrew Hladyshevsky and others.

For more information on the UCCLA, please go to www.uccla.ca.

To interview the UCCLA's director of research please email Dr. Lubomyr Luciuk at luciuk@uccla.ca or call 613-546-8364.

11th Annual BC Ukrainian Cultural Festival

"Keeping Ukrainian Culture Alive"

At the April 4th Mission City Council meeting, Mayor James Tebe proclaimed May 6, 2006 as Ukrainian Days in the District of Mission.

A sunny, warm day welcomed the 11th Annual Festival, held at the Clarke Theatre complex.

Opening ceremonies commenced at 8:45 am. Master of Ceremonies, Ihor Zalubniak introduced the adjudicator, Serhij Koroliuk; President Gladys Andreas and husband Albert; Mission Mayor James Tebe; Hospodenynias, Pat Sembaliuk and Kari Moore from Victoria; and Mission RCMP Constable Jerry Star. Mayor Tebe, a native of Kenya, gave a heart warming welcome, speaking of the importance of culture to the community and the world. First as a Councilor and now as Mayor he has attended every festival held in Mission and is thankful this festival is held in his community.

Following the opening ceremonies, the dance competition began and continued until 6:30 pm with the traditional Hopak as the finale.
There were 10 dance groups represented, 76 dances entered and 290 dancers who competed. The groups came from Vancouver, Abbotsford, Victoria, Vernon, Kamloops, Kelowna, Surrey, Comox and Washington. Regions represented by the dancers in their colorful costumes included Poltava, Bukovyna, Hutsul, Polissia, Transcarpathia, and Volyn.

At the conclusion of the competition tro-

phies were presented as follows for the highest marks in various categories:

AUUC of Vancouver captured the Fraser Valley Ukrainian Cultural Society Trophy presented for the first time this year. They also received the Anne & Isidore Goresky Memorial Trophy and the Ukrainian Self-Reliance Association (TYC) Surrey Branch Trophy.

Kvitka of Surrey was awarded the Dr. Josef Oleskow Trophy presented for the first time this year. The trophy, in memory of Ivan and Anna Halkow was donated by great-granddaughter Gladys Andreas and husband Albert. Kvitka also received the Boris & Savelia Stasiuk Family Trophy and the Andreas Founder Trophy.

Pokotillo of Kamloops took home the Gordon Yakimow Trophy and shared the Sam & Martha Lebedovich Trophy with Veselka of Victoria.

Veselka of Victoria captured the Ukrainian Women's Association of Canada, Olha Kobylianska, Surrey Branch Trophy and the BC Ukrainian Cultural Festival Society Trophy.

Zirka of Vernon were awarded the Sergiy Minenok Memorial Trophy, the Peter Arychuk Memorial Trophy and the Harry & Annie Michaluk Trophy.

Yevshan of Abbotsford received the Tropak Ukrainian Dance Trophy.

An exhibit entitled The Life and Legend of Vasile Avramenko created by the Taras Shevchenko Foundation of Winnipeg was on display. BCUCFS would like to thank Lesia Szwaluk for arranging to have the display in Mission. Avramenko is known as the founder of Ukrainian dance in Canada and the United States. For more information on the Avramenko Fund National Committee you may contact the office at 1-866-524-5314.

A panel on the History of Ukrainian Dance in British Columbia, featuring Avramenko, is being created for the 2008 Surrey Festival of Cultures. If you have materials that you are willing to share or donate - photographs, film, posters, programs, newspaper articles or authentic costumes - contact Savelia Stasiuk at 604-507-7582.

New to the Festival this year were our musical guests:

Ruta Yawney from Bowen Island entertained in the exhibit area with her Bandura.

Mike Sanyshyn from Surrey strolled throughout the complex with his fiddle.

The Wheat in the Barley from White Rock dazzled fans with some of their Ukrainian repertoire and a few Celtic tunes.

The Ukrainian Dulcimer ensemble, back for the seventh year, entertained in the cafeteria. All of the musicians have recorded albums.

The halls of the complex were dressed with many colourful displays of Ukrainian arts and crafts. Everything from giftware, embroidery, psyanka, hand painted wood crafts, candles, videos and CDs wheat weaving, to Trypillian style pottery, blouses and shirts, and art prints and cards was available for purchase. Information about children's summer camps, Ukrainian history and culture, language and travel, and Ukrainian traditions was presented.

Beautiful Korovai baked by Emily Kostiuk of Lamont, Alberta and Easter Paska and Babka, baked by Nettie Trafananko of Surrey BC were on display in the exhibit area.

Thank you to all who make this annual event a success. The newspapers and radio stations that provide advertising; the business and private individuals who donate goods or purchase advertising in the program; and the many volunteers who make this day possible.

For the festival to continue we need your support. Preparations for the 12th Annual Festival to be held May 5th in Mission are underway. If you would like to volunteer contact us at 604-576-7970. Visit our Web page www:vcn.bc.ca/bcucf.

Prepared by Gladys Andreas & Kathy Dutchak

⌘

History is the witness that testifies to the passing of time; it illumines reality, vitalizes memory, provides guidance in daily life and brings us tidings of antiquity.

- Marcus Tullius Cicero -

Why not purchase a subscription to Promin as a Christmas gift for your friend, daughter, niece, cousin, aunt, neighbour.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT, please indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for ___year(s) at $_____/year

Canada $25CDN/year, other countries $30US/year - В Канаді $25CDN на рік, в інших країнах $30US на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES

From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

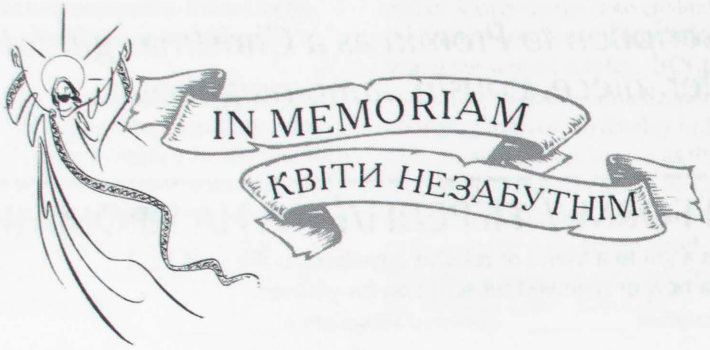

OREST ROMAN SAMETZ

BA, MBA, CA, LLB
Member Order of St. Andrews
Longtime Federal Civil Servant - Ottawa

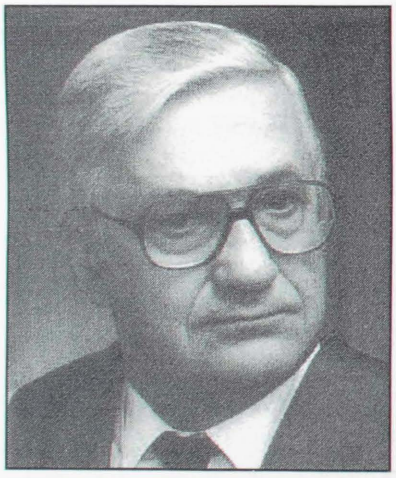

After a courageous battle with cancer, Orest died peacefully at Ottawa General Hospital, September 14, 2006. Born June 02, 1920 in Good Eve, Saskatchewan. Husband of Olga. Orest and Olga celebrated their 50th anniversary on August 11 with family and friends. Father of Peter D. (Ronda Rankin) of Calgary, Dr. Joan Sametz of Edmonton (Dr. Chris Power), Robert Sametz, Ottawa (Andrea Merry), Terry O. Sametz, Ottawa. Loving grandfather to Miranda, Michael, Daniel, Sarah, Zachary, Cainine and Veronica.

Predeceased by his parents, The Very Reverend Peter and Katherine Sametz, Brother of Zenon, Brother of William (Rosalia) of Toronto, Olga Bishop (Ted) of Niagara Falls, Brother-in-law of Eileen - (Zenon) Ottawa.

Afer 30 years with the Federal Civil Service, Orest retired and pursued his Law Degree at Queens University and was admitted to the Ontario Bar in 1989. In his professional career Orest was a Senor Combines Investigation Officer with Consumer and Corporate Affairs Canada and Director, Resources Branch, Bureau of Competition Policy.

Orest was a dedicated lifelong volunteer and contributor to the Ukrainian Orthodox Church of Canada, and various sports and social organizations in the community. He will be missed by his friends, family, grandchildren, many nieces and nephews and their children.

A donation to the Promin Press Fund in the amount of $100.00 is enclosed.

May his memory be eternal! Vichnaya Pamyat!

William and Rose Sametz
Toronto ON

We are sending a donation of $25.00 to the Promin Press Fund, as an everlasting wreath in memory of our member **Rose Seniuk**, who passed away on June 14, 2006. We extend our deepest sympathy to her family. May her memory be eternal!

UWAC, St. Olha Branch
Vegreville AB

Enlosing a donation of $50.00 for the Promin Press Fund in memory of my dear parents, the late **Petro and Maria Shevchuk**.

Vichnaya Pamyat!

Nathalia Sugden

Enclosing a donation of $25.00 to the Promin Press Fund as an everlasting wreath in memory of my husband, **Bill Neurinski**. May his memory be eternal!

Helen Neurinski
Fort Frances ON

Five years have gone by so quickly since **Marusia Stefaniuk** left this earth to return home to her Creator on October 4, 2001.

In her memory please find enclosed a donation for $50.00 to the Promin Press Fund, which she loved to read each issue as Promin visited our house each month.

Best of success in all your endeavours and may God's blessings be upon the staff and all readers of Promin.

Rev. E. Stefaniuk
Osoyoos BC

Marsha Forchuk Skrypuch

Marsha didn't learn to read until she was nine. At ten, she taught herself how to read with Dicken's Oliver Twist. After high school, Marsha earned an honours degree in English at UWO. In 1978, she took a job with an industrial supplier, becoming the first woman in Canada to be an industrial sales rep. She married Orest Skrypuch in 1981, and in 1982, she returned to UWO and got her Master of Library Science degree. She worked as a librarian for Agriculture Canada until 1984 when her son Neil was born. Marsha invented a washable nursing pad that was so successful it was sold across Canada and in Europe for over a decade. In 1996 Marsha's first book, Silver Threads was published. All of Marsha's books have one thing in common: they are the stories that people tend to brush under the carpet.

Selected Publications

Spirit Lake Diary of Anna Soloniuk: Dear Canda. Markham: Scholastic, 2007.

Kobzar's Children: a century of stories by Canadian Ukrainians (I am the editor). Markham: Fitzhenry & Whiteside, 2006.

Aram's Choice. Markham: Fitzhenry & Whiteside, 2006.

Silver Threads. Markham: Fitzhenry & Whiteside, 2004.

Nobody's Child. Toronto: Dundurn, 2003.

Hope's War. Toronto: Dundurn, 2001.
Enough. Markham: Fitzhenry & Whiteside, 2000.

The Hunger. Toronto: Dundurn, 1999.

Awards

2006 - BC Stellar Award nomination for Nobody's Child

2005 - Ontario Red Maple Award nomination for Nobody's Child

2004 - ResourceLinks "Best of the Best 2004" in novel category for Nobody's Child

2001 - ResourceLinks "Best of the Best 2001" in picture book category for Enough

1997 - ResourceLinks "Best of the best" in picture books for Silver Threads

Johnny's Finishing Shop FURNITURE REFINISHING AT IT'S FINEST
ІВАН ДУДИСЬ JOHN DUDYS

- ANTIQUE RESTORATION
- REPAIRS
- RE-UPHOLSTERY
- TOUCH-UP
- COMMERCIAL
- RESIDENTIAL
- BUY & SELL ANTIQUES

- ВІДНОВЛЕННЯ СТАРОВИННИХ МЕБЛІВ
- РЕМОНТ МЕБЛІВ
- ЗАМІНА ОББИТТЯ
- ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ ЯК ВІД КОМЕРЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ТАК І ВІД ПРИВАТНИХ ОСІБ
- КУПУЄМО ТА ПРОДАЄМО СТАРОВИННІ МЕБЛІ

90 ADVANCE ROAD, TORONTO Tel./Fax: (416) 233-7451

Українські страви

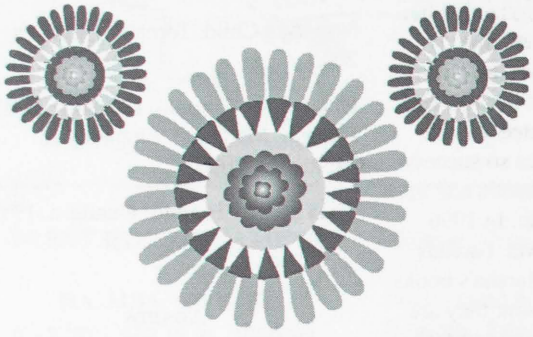

Свіжа капуста з помідорами

1 голова свіжої капусти
4 цибулі
2 ложечки солі
Перець
6 помідорів
3/4 горнятка олії (оливи)
1 горнятко втисненії січеної зеленої капусти
2-3 ложки помідорової гірчиці (клечапу)
1 1/2 ложички оцету
1 ложка цукру

Звичайну вілу капусту посікти, вложити до горшка, дідату січену цибулю, сіль, перець. Помідори почищені і покроєні вимішати з тим і тушкувати на олії близько 1/2 години, аж капуста зм'якне. Мішати, щоб не припалилося. Коли вже все м'яке, головно капуста, додати зелену січену петрушку, нехай покипить 15 хвилин. На кінці додати омідорову гірчицю, оцет і йожку цукру. Коли ще раз з цими додатками закипить, відствити.

Ця капуста може стояти кілька днів. Подається холодну, як закуску до хліба. Хто любить гостріше, може додати оцету І цукру до смаку.

Сир із редьківцею

1/2 горнятко сира і горнятко сметани
сіль
5-6 молодих цибулки разом із зеленим билом
5-6 червоних редьківець
трохи червоної меленої солодкої паприки
Листки зеленої салати

Сир добре втерти зі сметаною і посолодити. Цибулю дрібно покришити разом із зеленим билом. Редьківцю потерти на грубій терці. Це все добре вимішити, поосолотити, додати трошки спорошкованої солодкої паприки. Укладати на полумнску на листках зеленої салати, щоб можна було легко взяти.

Для прикраси можна на плумиску уложити довкруги червону редьківцю, виркоєну як рожу.

Криченики з риби

3 шапочки зварених посічених грибів
2 січені смажені цибулі
3 ложки тертих сухариків
4 ложки вершків (сметанки)
І яйце
Сіль, перець
3-4 ф коропа
Бошно (мука) до підсипування
4-5 ложок олії (оливи)

Грибки вимішати з цибулею й тертими сухаркамит, покропленими вершками. Додати яйце, сіль, перець та добре вимішати. Рибу почистити та покроїти на кусники (дзвони). Вибрати ості, посолити й трошки потовкти, щоб зробити рівні, грубі битки.

Кожний биток помстити начинкою, звинути та скіпити зубочисткою. Обкачати в борошні й смажити на гарячоу товщі. Коли зарум'яниться, скласти у посудину, накрити покришкою і всунити до гарячої печі на 350 ст. На 10 хвилин. Подавати гаряче зі сипком рижом та помідоровою підливою.

Шпіната

Зі сметаною:

1 фунт почищеного шпінату
1 січена смажена цибуля
1 ложка масла
сіль
1 горнятко сметани
1 ложеєка борошна (муки)

Добре виполосканий шпінат вкинути на кип'ячу воду, щоб раз закипів. Вийняти І процідити, посікти, додати смажену цилбулю І вкинути на скороводу на гарячий товщ. Підолляти водою і тушкувати, мішаючи около 20 хвилин. Посолодити, а коли вже готовий, заправити сметаною, в якій розколочено борошно. Раз заварити.

З засмажкою:

1 ф почищеного шінату
1 1/2 ложки масла
Сіль
1 ложка борошна (муки)
2-3 зубці січеного часнику

Спарити шпінат (гл. попередній припис), посікти, додати 1/2 ложки масла, часник і вкинути на гарячий товщ на сковороду, щоб тушкувалося ок. 20 хвилин. Часто мішати. Посолити, а коли готове, заправити засмажкою з масла і борошна. Раз заварити.

Сирник на рихкім коржі

2 фунти свіжого сухого сира
12 яєць
1 1/2 горнятка цукру-пудру
1 1/2 горнятка масла
Цитринова шкірка І ваніли
1 ложка борошна (муки) звичайного
1 ложка картопяного борошна
1/4 горнятка помаранчевої шкірки (цуката)
2-3 зерна січеного гіркого мигдалю

Сир витиснути і змолоти двічі або перетери через ситко. Жовтки втерти з цукром, додати масло і терти дальше. Коли це добре втерте, получити все разом і терти на масу в мішалі (міксері) ок. Пів години, доаючи по черзі ванілю і цитринову шкірку. Вимішити легко з шумом із білків на переміну з борошном. Накінці додати помаранчеву шкірку (цукату), родзинки і мигдаль.

НА КОРЖ:
1 горнятко борошна (муки)
14 горнятка цукру-пудру
13 горнятка масла
Цитринова шкірка
2 жовтки

Борошно розтерти в руках з цукром і маслом, додати цитринову шкірку і замісити жобтками. Розкачати і викласти до тортівниці. Спекти у виргітій печі на 300 ст. около 10 хвилин на золотий колір. Вийняти корж, прохолодити і вимастити боки тортівниці, припорошити борошном. Вложити наново корж, виложити на нього сирну масу і всунути до печІ на 350 ст. Після пів години печення прикрити сирник у печі легким білим папером, щоб не зарум'янився. При тому не рухати тортівниці. Пекти разом одну годину в тортівниці проміру 10". Не вибирати з тортівниці, нехай там вистигне.

We make it easy!

Why should you expect anything less ?

At Terry Ortynsky Dealerships, we're committed to giving you world class service.

To us, making it easy for you is something we work at continuously. We make it easy!

Terry Ortynsky KIA
930 Nairn Avenue
Winnipeg MB
204-663-3542
kialtd@mts.net

Ми завжди готові допомогти Вам. Ми зробимо для Вас процес придбання авта легким, зручним і приємним.

Terry Ortynsky Nissan
980 Nairn Avenue
Winnipeg MB
204-669-0791
sales@ortynskynissan.ca

ROYAL Ford Lincoln
Box 176-117 Broadway St E
Yorkton SK
306-782-2261
royal1@sk.sympatico.ca

Michael Rusnak*

CLARICA
A Sun Life Financial Company

Rusnak Insurance Inc.
1 Broadway Street East
Yorkton SK S3N oK2

Bus 306 782-2514
Fax 306 782-4585

Associated with Clarica Financial Services Inc.
and *Clarica Investco Inc., a Mutual Fund Dealer

Dr. Bernie W. Trischuk
IMPLANTS • COSMETIC • FAMILY DENTIST
• Crowns • Bridgework • Inlays • Onlays • Cosmetic Veneers
• Root Canals • Orthodontic Services • Hospital Dentistry
• Single Appointment Crowns • Zoom Whitening
Phone: (306) 782-1224

520-C Broadway Street West • Yorkton, Sask. S3N 0P3

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

BIRCHWOOD REALTY SERVICES INC.

DORIS-ANN MASNYK

REAL ESTATE BROKER/OWNER
APPRAISER (MVA RES)

TORONTO
416-520-5290

MISSISSAUGA
905-275-2759

Selling.....Purchasing.....Renting
12 Years Experience.....Knowledgeable.....Friendly

MEMBER, TORONTO & MISSISSAUGA R.E. BOARDS
BOARD MEMBER, ST. VLADIMIR INSTITUTE

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO 96 FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

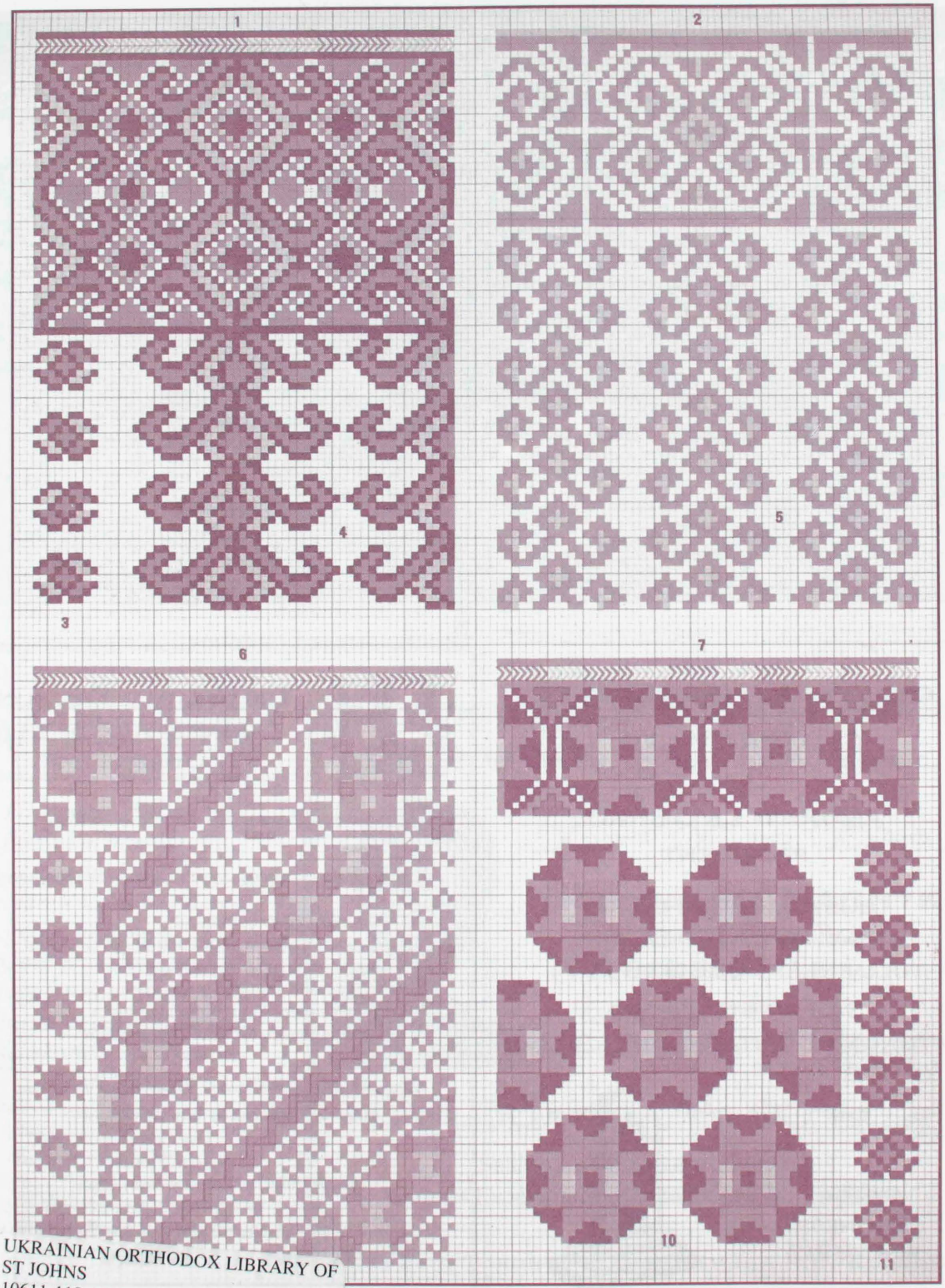

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7
1-Dec-2006

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1